

Maandag 21 oktober 2013.

De boodschappen met King en Placide zijn zonder resultaat. We vinden geen passende drijfriem voor de grote generator (zal ik in het Gentse moeten zien te vinden), noch filters, noch een oplader voor Luciens laptopje. Waar zal ik dat laatste vinden?

Op 'ons' terras aan het plein op de septième rue nemen we afscheid.

Na het avondmaal zit ik met de sentinel en Paul Cuvelier aan de poort. Na een telefoontje naar Frida en wat skype met Fien (Yanne kijkt geïnteresseerd toe, Dora en Arthur komen piepen) om af te spreken voor woensdagmorgen (ze komt mij samen met Frida ophalen aan Merelbkeestatie), ga ik slapen.

'k Zal blij zijn thuis te komen.

Noot dd. april 2014.

Ik vraag Lucien waarom de maïsmolen nog altijd niet in gebruik is. De uitleg die ik krijg zal dan wel kloppen maar getuigt toch ook van een zekere lethargie en besluiteloosheid. De sokkel bleek niet sterk genoeg, er was een probleem met de koeling én de zeef was kapot. Die was vorig jaar al kapot maar ondertussen zijn verschillende mensen vanuit het ziekenhuis naar Lodja geweest waar zo'n filter kan gekocht worden: dat is niet gebeurd. Ook de andere gebreken konden al lang opgelost geweest zijn. Het is een gemiste kans om de inkomsten van het ziekenhuis wat op te krikken. De molen is bedoeld om maïs te malen om dan met de bloem papjes te maken voor de ondervoedde kinderen. Maar ook de burens zouden hun maïs of maniok tegen een prijsje kunnen laten vermalen met de molen van het ziekenhuis. Zoals gezegd: "Een gemiste kans!"

